

יהיה אל משיה ואל אהרן בהר ההר על גבול ארץ אדום לאמר
 יאסף אהרן אל עמיו כי לא יבא אל הארץ אשר נתתי לבני
 ישראל על אשר מריתם את פי למי מריבה קח את אהרן ואת
 אלעזר בנו והעל אתם הר ההר והפשט את אהרן את בגדיו
 והלבשתם את אלעזר בנו ואהרן יאסף ומת שם ויעש משה
 כאשר צוה יהוה ויעלו אל הר ההר לעיני כל העדה ופשט משה
 את אהרן את בגדיו וילבש אתם את אלעזר בנו וימת אהרן
 שם בראש ההר וירד משה ואלעזר מן ההר ויראו כל העדה
 כי גוע אהרן ויבכו את אהרן שלשים יום כל בית
 ישראל וישמע הכנעני מלך ערד ישב הנגב

כי בא ישראל דרך האתרים וילחם בישראל וישב ממנו שבי
 וידר ישראל נדר ליהוה ויאמר אם נתן נתן את העם הזה בידי
 והזרמתי את עריהם וישמע יהוה בקול ישראל וידת את
 הכנעני ויזרם אתהם ואת עריהם ויקרא שם המקום
 זרמה

ויסעו מהר ההר דרך ים סוף לסבב את ארץ אדום ותקצר נפש
 העם בדרך וידבר העם באלהים ובמשה למה העליתנו ממצרים
 למות במדבר כי אין לחם ואין מים ונפשנו קצרה בכלחם
 הקלקל וישלח יהוה בעם את הנזשים השרפים וילשכו את
 העם וימת עם רב מישראל ויבא העם אל משה ויאמרו זטאנו
 כי דברנו ביהוה ובך התפלל אל יהוה ויסר מעלינו את הנזש
 ויתפלל משה בעד העם ויאמר יהוה אל משה עשה לך שרף
 ושים אתו על גס והיה כל הנשוק וראה אתו וזוי ויעש משה
 נזש נזשת וישמהו על הנס והיה אם נשך הנזש את איש
 והביט אל נזש הנזשת וזוי ויסעו בני ישראל ויזנו באבת
 ויסעו מאבת ויזנו בעיי העברים במדבר אשר על פני מואב
 מבזרח השמש משם נסעו ויזנו בגזל זרד משם נסעו ויזנו
 מעבר ארנון אשר במדבר היצא מגבל האמרי כי ארנון
 גבול מואב בין מואב ובין האמרי על כן יאמר בספר
 מלחמת יהוה את והב בסופה ואת הנזלים ארנון ואשר הנזלים

אשר נטה לשבת ער ותשען לגבול מואב ומשם בארה הוא
 הבאר אשר אמר יהוה למושה אסף את העם ואתנה להם
 מים אז ישיר ישראל את השירה הזאת
 עלי באר ענו לה באר חפרוה שרים כרוה גריו העם במזקק
 במשענתם וממדבר מתנה וממתנה נזל יאל ומנזל יאל
 נמות ומנמות הגיא אשר בשדה מואב ראש הפסגה
 ותשקפה על פני הישימון

וישלח ישראל מלאכים אל סיזון מלך האמורי לאמר
 אעברה בארצך לא נטה בשדה ובכרם לא גשחה מי באר
 בדרך המוכן נלך עד אשר נעבר גבולך ולא נתן סיזון ארת
 ישראל עבר בגבולו ויאסף סיזון את כל עמו וישא לקראת
 ישראל המדברה ויבא יהצה וילחם בישראל ויכהו ישראל
 לפני זרב ויירש את ארצו מארתן עד יבק עד בני עמון כי עז
 גבול בני עמון ויקח ישראל את כל הערים האלה וישב
 ישראל בכל ערי האמרי בהשבותו ובכל בנתיה כי השבות
 עיר סיזון מלך האמרי הוא והוא נלחם במלך מואב הראשון
 ויקח את כל ארצו מידו עד ארתן על כן יאמרו המשלים בא
 השבות תבנה ותכונן עיר סיזון כי אש יבא מוהשבות להנה
 מנקרית סיזון אכלה ער מואב בעלי נמות ארתן אי לך מואב
 אבדת עם כמוש נתן בניו פליטם ונתתו בשבירת למלך
 אמרי סיזון נירם אבד השבות עד דיבן ותשים עד נפת אשר
 עד מידבא וישב ישראל בארץ האמרי וישלח משה לרגל
 את יעזר וילכדו בנתיה ויירש את האמרי אשר שם ויפנו
 ויעלו דרך הבשן וישא עוג מלך הבשן לקראתם הוא
 וכל עמו למלחמה אדרעי ויאמר יהוה אל משה אל
 תירא אתו כי בידך נתתי אתו ואת כל עמו ואת ארצו
 ועשית לו כאשר עשית לסיזון מלך האמרי אשר ישב
 בהשבות ויכו אתו ואת בניו ואת כל עמו עד בנתיה השאר
 לו שריד ויירשו את ארצו ויסעו בני ישראל ויעלו בערבות
 מואב מעבר לירדן ירדו וירא בנתיה